

Кіровоградська обласна
газета ім. Н. К. Крупської
№ 59

Контрольний екземпляр

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 17 травня 1986 року

№ 59 (3722).

Ціна 2 коп.

В обкомі ЛКСМ України

Відбулося чергове засідання бюро обкому ЛКСМ України, на якому було розглянуто питання «Про стиль роботи Петрівського райкому комсомолу».

У постанові відзначалося, що Петрівський райком ЛКСМУ здійснює певні заходи по удосконаленню стилю роботи бюро, виборних органів і апарату. У своїй діяльності районний комітет використовує перспективне планування, спрямовує свої зусилля на вирішення конкретних практичних справ. Одним з таких справ є шеститижневий відстаючий фермер колгоспу «Росія», організація культурного дозвілля молоді. Райком комсомолу спрямовує свою роботу на втілення в життя рішень XXVII з'їзду КПРС.

Разом з тим, як відзначало бюро обкому комсомолу, стиль роботи Петрівського райкому ЛКСМУ ще не в повній мірі відповідає вимогам сьогодення. Тут ще відсутнє конкретне місячне планування, а коли воно і є, то не взаємодіє з планами роботи первинних комсомольських організацій. Працівники райкому ще слабо дбають про зміцнення повсякденного зв'язку з молоддю, мало бувають у первинних організаціях, не надають їм необхідної практичної допомоги. Недостатньо уваги райком комсомолу надає індивідуальній роботі з молоддю. Ще не зжито в комсомольській роботі формалізм.

У райкомі комсомолу не на належному рівні і робота по здійсненню контролю і перевірки виконання. Більшість постанов бюро райкому ЛКСМУ знімаються з контролю з порушенням визначених строків. Є випадки шпалької виконавської дисципліни.

Бюро обкому ЛКСМ України вказало бюро Петрівського райкому комсомолу на недостатню роботу по удосконаленню стилю, форм і методів діяльності, зобов'язало його усунути згадані недоліки, взяти конкретних заходів по підвищенню результативності організаторської і впливової роботи комітетів комсомолу у світлі рішень XXVII з'їзду КПРС.

Райкому комсомолу рекомендовано удосконалювати практику соціалізації серед комсомольців і молоді. Шагами і постами «Комсомольського прожектора» треба вести рішучу боротьбу з проявами халатності, безгосподарності в роботі, марнотратства.

Необхідно постійно добиватися зміцнення первинних комсомольських організацій, підвищення їх бойовості, авторитету. Райкому комсомолу треба чіткіше спрямовувати свою діяльність по виконанню конкретних рубіжів, вирішенню важливих, конкретних питань життя молоді району.

Бюро обкому ЛКСМУ розглянуло і ряд інших питань внутрішньоклубного життя.

19 ТРАВНЯ — ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ ВСЕСОЮЗНОЇ ПІОНЕРСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ІМЕНІ В. І. ЛЕНІНА

Сонячний горі, дзвінкий барабан зазвучав в день піонерського свята радісно і весело. На фото: піонери Перегнівської середньої школи Голіванівського району.

Фото В. ГРИБА.

Червоногалстучна піонерія зустрічає 64-у річницю з дня народження своєї організації. У переддень свята юні ленінці зв'язують перед партією, комсомолом, усім радянським народом про свої успіхи, досягнення, добрі справи. Обласна піонерська організація Кіровоградщини

об'єднує 584 піонерських дружин. Всесоюзним маршем юних ленінців крокують 76 тисяч юних піонерів. Своє головне завдання, патріотичний обов'язок перед Батьківщиною піонерські організації бачать в боротьбі за високу якість навчання, прагненні самостійно попов-

нювати свої знання. Широко розгорнувся рух «Жодного відстаючого по-руч», регулярно проводяться турніри допитливих, предметні тижні, олімпіади. Піонери Кіровоградщини обіцяють бути вірними завітам Великого Леніна, справі Комуністичної партії, достойно продовжувати

АНОНС

ти революційні, бойові і трудові традиції радянського народу.

(Матеріали, присвячені Дню народження Всесоюзної піонерської організації імені Леніна читайте на 2-й стор.).

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

КОМУ ПОТРІБНІ «ПАПЕРОВІ» КЛУБИ

Перебудова. Після XXVII з'їзду КПРС це слово звучить усюди, з ним пов'язуються наші надії на прогресивні переміни там, де вони давно назріли, на ліквідацію проблем, що давно наболіли. Метою вміщеної нижче бесіди було з'ясувати, як перебудова торкнулася роботи закладів культури, зокрема, на селі. Інтерв'ю дає завідувач відділом культури Бобринецького райвиконкому Л. С. РЕШЕТНИКОВА.

— Любова Степанівно, як у клубних закладах вашого району справи з надрами?

— Маємо 32 клуби, на сьогодні в них 8 вакансій. Наприклад, у Веселивському сільському будинку культури нема ні директора, ні художнього керівника. Те саме в Червонозорівці. Відповідно тут лише кіно крутять. Тільки половина працюючих у клубах має спеціальну освіту.

— Ви, очевидно, даєте залени на фахівців?

— Даємо. Але випускників навчальних закладів приїждить дуже мало. Була я в Олександрійському культосвітньому училищі. Мені й кажуть: ось вам список, шукайте тут людей із вашого району та й беріть... А їх там мало. Тож ми вирішили зробити так: у райцентрі працює народний університет культури. Відкрили при ньому факультет культосвітніх працівників. Його слухачі — директори закладів культури, художні керівники. Тих, хто не має фахової підготовки, університет повинен підготувати до вступу на заочне навчання. Методисти районного будинку культури по селах зустрічалися з творчою молоддю і відібрали 18 чоловік, котрі мають нахили і бажання здобути культосвітню професію. Ми їх рекомендуємо на навчання в Олександрію. Якби хоч половина з них вступила і повернулася після закінчення додому, було б добре.

— Повернутися — пісправа. Взявши, щоб люди затримувалися на місці. Що, на вашу думку, цьому сприяє і що заважає?

— Сприяє передусім увага до закладу культури з боку виконкомів сільрад, парторганізацій та керівництва господарств. Це і забезпечення квартирами, і допомога в ремонті клубів та комплектації штату. Наприклад, колгосп імені XX з'їзду КПРС за свій рахунок утримує керівників гуртків; небайдужі до культури і в колгоспі імені Шевченка. Ну, а там, де цього нема, де в селах мало молоді, там і працювати нецікаво. Або як і є молоді, то вона багато не співає там, де в школі не викладаються співи через відсутність викладача — приміром, у тій же Василівці.

— Ви згадали про ремонт клубів...

— Минулого року мали сумну картину: 19 закладів культури не опалювалося. Нині в цьому відношенні неблагополучні 3—4. Відремонтовано Червонозорівський клуб, наводиться порядок у Микола-Бабанському, будуватиметься новий у Сугокліваці. Добре там, де допомагають господарства.

— Любова Степанівно, які рекомендації у вашій роботі?

— Насамперед, ми повинні впро-

ваджувати надання населенню платних послуг. Крім танців, сюди повинні входити різні студії, курси, прокат речей тощо.

Плануємо створити клуби за інтересами. Уже добре діють клуби молоді сім'ї, народних умільців, «У колі друзів», «Що? Де? Коли!» у Чарівному, Сverdлєвому, Витязівці, Павлогірківці, Олексіївці.

Але чимало в нас ще формалізму. Ось було в Кетрисанівці 10 гуртків, потім стало менше. Та спробуй дати в обласне управління культури справжню цифру: це ж, мовляв, у вас зменшення, отже, погано працює. Або взяти ВІА. У районі їх 15. Атеїстичні пройшли 4, в інших до керівника нема, до інструментів. Значить, треба їх розформувувати. Але ж знову — зменшення! Кажуть, лишіть їх як оркестри народних інструментів і хай грають. А як грають? Кого об'єднують? Самих себе. Думаю, треба називати речі своїми іменами, казати правду. Сьогодні менше, завтра більше: ми ж теж зацікавлені в розширенні справжньої роботи.

— Але дайте повернемося до розмови про надра.

Штат у сільському клубі — директор і прибиральниця. Чи зможе сам директор і вести гуртки, і клуби за інтересами, ще й своєю роботою займатися і купувати паперів писати? Думаю, треба розширювати штат культпрацівників, готувати їх. І тут нам повинні надавати допомогу і комсомольські організації.

— А чи маєте ви таку допомогу?

— Віднедавна з райкомом комсо-

молу налагодилися контакти, а щодо комітетів комсомолу господарств — ніхто нічого. Мало ще з їхнього боку ініціативи.

— А культпрацівники-комсомольці чим про себе заявили?

— Крайці наші працівники — комуністи Т. А. Солоненко з Олексіївки, Н. Т. Кучеренко з Бобринця — люди з великим станом роботи. Добре йдуть справи у М. І. Тераненко з Мар'янівки — і вона вже давно тут працює, хоч і не має спеціальної освіти. А молоді... Крім подружжя Кулішів із Сугоклівки, нікого більше назвати не можу...

— І останнє запитання, Любова Степанівно. У всенародній боротьбі проти пияцтва, за ефективну працю і здоровий побут велике значення має впровадження безалкогольних обрядів, клубів тверезості. Як у районі?

— З проведеним в армію, зустрічави хлопців після служби легше. А з весіллями — ну ніяк. Молоді й згодні відсвяткувати без спиртного, зате батьків з місця не зрушити: «Що ми, вороги дитині чи нам грошей шкода?». Застарілі мірки. І з клубами тверезості поки що справи не кращі. Тут нам теж необхідна допомога.

Бесіду вела Н. ДАНИЛЕНКО.

Бобринецький район.

Післямова відділу морально-естетичного виховання «МК». Сподіваємося, що обласні управління культури та науково-методичний центр народної творчості та культмасової роботи повідомлять нам, яку кадрову та методичну допомогу збираються надати закладам культури (і не тільки Бобринецького району) з урахуванням останніх вимог. Редакції цікаво буде також дізнатися, як обласне управління культури дивиться на існування тільки на папері клубів оркестрів і т. п. та як думає позуватися згубної практики «дуть» завіта

**З випуску
піонерської
сторінки
«Бий, барабан!»**

ПІСНЕЮ ЗВІТУЄ ЮНЬ

Близько двохсот жовтених та піонерів взяли участь в огляді дитячого сектору профспілкового клубу Перегонівського цукрокомбінату Голованівського району. Значне місце було приділено хоровавому співу двох дитячих колективів — жовтеницького і піонерського.

Піонери вже мають певний досвід виступів, їх хор неодноразово брав участь у районних та в кузових оглядах художньої самодіяльності, став призером. Піонерам доступні як спів у супровод баяну з духовим оркестром, так і спів а'капелла. У цьому колективі народилася не одна пісня з допомогою керівника хору, учителя музики місцевої десятирічки Л. А. Лободюка.

В основному хористи — це учні 5—7-х класів, причому багато хто співає 6—7 років. Удалися їм

пісні В. Орлова «Господарі — діти», М. Леонтовича «Дударик», А. Арутюнова «Перемога».

Прагнули показати все своє вміння й жовтенията. Хористи виконали три пісні — «Хочемо миру» М. Мельниченка, «Дві зіроньки» І. Болдирева, «Чи не той то Омелько» М. Леонтовича.

Полонили слухачів ніжними голосами вокальна група, яка виконала пісню «Берізка» Д. Покрасса. Із солістів присутні помітили дівчинку-голосисту Олега Гриваса з першого класу («Там, за річкою»); непогано виступив і дитячий вокально-інструментальний ансамбль під керівництвом М. О. Паракіного.

Огляд засвідчив — діти можуть підготувати серйозні музичні речі і так само по-дорослому професійно представити їх.

М. ЧУБ.
Голованівський район.

СВІТ ЗАХОПЛЕНЬ

У Знам'янці відбувся VI обласний зліт-конкурс юних фотолюбительів, присвячений Міжнародному роковому миру. На нього прибули команди майже з усіх районів області. Мета конкурсу — залучення юних фотолюбительів до створення фотолітопису життя радянського народу.

Перший етап конкурсу — теоретичний залік. Наступного дня відбулася зйомка за жанрами. Третій день змагань був присвячений друку відбитків.

Вищих балів удостоїлися роботи учасників з Малої Виски, Гайворона, Олександрії, Побужжя. Наступного дня відбулося урочисте закриття зльоту. Перехідним кубком та Почесною грамотою Кіровоградського обласного народженого команду Знам'янської станції юних техніків у складі С. Шербини, Т. Троценко та П. Заєць (керівник В. А. Дурнов). Друге місце зайняла команда Маловисківського будинку піонерів. Третє — поділили команда підліткового клубу «Юний локомотивчик» з м. Знам'янки та команда Гайворонської станції юних техніків.

О. УСТИНОВСКИЙ.

РУКУ ДРУЖБИ, ЛЕНІНЦЮ!

У нашій тринадцятій школі дуже багато педагогів, на яких рівняється кожен учень: поціновувачі їхніх талантів артиста, музиканта, вимогливого наставника, рівноправного товариша — і все в одній особі.

Талант дається трудом. Це про таких з наших учителів як Алла Олександрівна Морозова, Валентина Чудна — вони найбільш друзі і старшокласникам, і молодшим школярам.

Вчать любити і знати молодших товаришів наші комсомольці посправинному, буті піонером — то велика честь і такий же обов'язок для кожного з них. За шефський сектор відповідає дев'ятикласниця Марина Шибаніна. Вона вміє довести початку справу до кінця і так само принципово співає з іншими. Се-

ред таких її хороших помічників учні 8-В, 9-В та 10-А класів.

Старшокласники охоче приходять до підшефних, організовують з ними цікаві заходи і, взагалі, — живуть одним з ними життям.

У 5-В, наприклад, піонервожаті провели математичну гру — «Клуб веселих і винахідливих». Добре перевірили всі і свою винахідливість, і дисциплінованість, і знання. А ще для піонерів шефи зі старших класів проводять зустрічі з ветеранами та передовиками виробництва, розказують про професії. Це поглиблює їх знання про світ та події в ньому, з якими вони знайомляться із книг та газет.

Цікаво проводять спільні зустрічі шефи і підшефні у 6-В. Тут взаємна політінформація старшокласників організовують цілі конференції

— збори загону, де всі разом говорять про успіхи і недоліки.

Прагнуть шефи не стояти осторонь жодної зі шкільних справ. Вони стають цікавішими і кориснішими якраз тому, що готують їх усі — і учні, і вчителі, і батьки.

Планів багато. Учаться виховувати й самі вихователі зі старших класів — тут завжди їм допомагають члени комітету комсомолу, педагогічного колективу школи. Інакше й не можна. Мабуть, робота шефського сектора комітету комсомолу може стати головною в загальній виховній. Це неспроста, важко, але лиш так народжуються педагоги, яких люблять.

Хочеться, щоб піонервожатим стало.

В. КРОВОТА,
десятикласниця СШ
№ 13.
м. Кіровоград.

ДИМИТРОВЦІ

«Світловодськ» Кіровоградської області, СШ № 10, клуб інтернаціональної дружби. Листи сюди надходять з усіх кінців нашої Батьківщини та з-за кордону.

— Піонерська дружина десятирічки носить ім'я болгарського революціонера Георгія Димитрова. Три роки тому у школі було створено клуб інтернаціональної дружби, названий ім'ям великого сина братнього народу. Очолила КІД організатор позакласної та позашкільної виховної роботи В. І. Ковшар, а першим президентом юні димитровці обрали ученицю Галину Косову.

З чого починати? По досвіді поїхали у Кіровоградську середню школу № 14 ім'ям Г. Димитрова. Ознайомившись з роботою своїх ровесників, світловодські поміркували над напрямками своєї роботи. «Боротьба за мир», «Ім'я В. І. Леніна — на карті нашої Батьківщини і за рубежем», «Ім'я Г. М. Димитрова — на карті нашої Батьківщини і за рубежем», «Дружба дітей всієї планети», — тут вирішили попрацювати.

Створили секції: «Друзі різнокольорових галстуків», «Моя Батьківщина — СРСР», «Міжнародний молодіжний рух», радянсько-болгарської дружби та «Помітат друзі і солідарності». Їх очолю-

ють Ірина Нозенко, Марина Шпильова, Валентина Панченко, Світлана Поскрібишева та Олександр Сухомлин.

— У клубі 70 школярів, — розповідає президент Вікторія Рубаненко. — Ми хочемо глибоко вивчити життєві шляхи та революційну діяльність Георгія Димитрова. З цією метою листуємося з подібними нашим клубами. Роботою КІДу керує рада, у складі якої 15 чоловік.

Юні інтернаціоналісти листуються зі своїми ровесниками з усіх республік СРСР, зарубіжними друзями, які живуть в НРБ, ПНР, ЧССР, НДР. Світловодцям пишуть юні димитровці з Татарської АРСР, СШ № 16 м. Алма-Ати, десятирічок № 22 міста Саратов, № 21 міста Архангельська та багато інших шкіл.

Чимало цікавих справ на рахунок юних димитровців. Це й зустрічі з друзями з Острова Свободи, ДРА, ярмарки, де діти продають різні вироби, виготовлені власними руками. Центральна Рада Всесоюзної піонерської організації ім'ям В. І. Леніна надіслала КІДу подяку за активну участь у Всесоюзній акції піонерів і школярів «Діти Країни Рад — учасниками Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві».

Нині юні кидівці обладнують кімнати клубу інтернаціональної дружби.

М. ВЕНЦОВСКИЙ.
м. Світловодськ.

ЯК СПРАВИ, СІЛЬСЬКИЙ НОВАТОРЕ?

У колгоспі «Мир» добре відомі імена молодих тонарів-раціоналізаторів Віталія Карашевича та Леоніда Заліпського. На їхньому рахунку кілька цікавих і важливих удосконалень сільськогосподарської техніки. Зокрема, Віталій та Леонід удосконалили приймальні вали буркозбиральних комбайнів РС-6 і коробку передач автомобіля ГАЗ-53. Причому коробка передач після своєрідної реставрації первинного валу і шестерні третьої передачі працює, як нова.

Сільські умільці продовжують пошуки.

На знімку: В. КАРАШЕВИЧ і Л. ЗАЛІПСЬКИЙ.

Гайворонський район.

Фото С. ФЕНЕНКА.

РІДКО зустрінеш у колгоспі імені Кірова механізатора, який би не був раціоналізатором хоча б у малому, не вдосконалював закріпленої за ним техніки.

— А як же інакше? — говорить головний інженер господарства В. П. Майборода. — З нею ми стикаємося безпосередньо в роботі, відчуваємо, як кажуть, на собі усі її вади, намагаємося усушити їх під час ремонтів.

Ініціативу породжує. Та й виконувати задумане гуртом легше, якщо хочете, веселіше.

На рахунок ланки умільців чимало вітальних ужиття оригінальних за своєю простотою, вагомих за ефективністю задумок. Раніше, наприклад, 2—3 чоловіки виноували підсобні роботи під час подрібнення качанів кукурудзи. Раціоналізатори вирішили повністю механізувати цей процес. Поставили між бункером і завантажувальним транспортером АВМ-1,5 подрібнювач, і справи пі-

ті. Зокрема, загальне визнання дістала зчіпка для борін, які дали місцеву назву — «СГ-11». Виготовив її бригадир із списаної зчіпки СГ-21.

Безперервно працюють і кільчаті котки, які раніше часто простоювали через нестачу підшипників з високосортної сталі. «Оживив» їх механік М. Д. Самофалов, замінивши металеві підшипники дерев'яними, з дубової деревини, що виявилася значно витривалішими в експлуатації.

«З краплинок складається море», — говорить народна мудрість. Такими краплинками є і неспрямі на перший погляд раціо-

З КРАПЛИНОК СКЛАДАЄТЬСЯ МОРЕ

Багато цінних технічних поправок вносять сільські умільці, самі ж вітальючі їх у життя, проявляючи при цьому справжню інженерну кмітливість. І слухнянішими стають машини, надійнішими у використанні, працюють краще.

Характерний приклад. Коли нагрівається мастило в шлангах сівалки СУПН-8, частково порушується вакуум, нерівномірно висівається зерно кукурудзи. Це призводить до зупинки агрегату, зрідження посівів, а в кінцевому результаті — до недобору урожаю. Колгоспний механізатор комуніст О. Г. Штанько пішов на певний ризик — перемонтував привід вакуума від гідронасоса до валу відбору потужностей. Довільність такого вдосконалення блискуче підтвердила практика. Площа, яку засіяв О. С. Штанько перемонтованою ним сівалкою, визнана кращою, дала найвищий урожай гібридної кукурудзи.

Коллективно працюють раціоналізатори Ф. К. Евтухов, комуніст М. С. Підлісний, комсомолець В. Бойко та М. Мушенко. Обслуговуючи АВМ-1,5, зерноочисні машини та інше обладнання механізованого току, вони ведуть систематичну цілеспрямовану роботу по механізації трудомістких процесів, поліпшенню умов праці, підвищенню її продуктивності, звільненню частини підсобних працівників для інших робіт.

— Разом працювати цікавіше, — розповідає Ф. К. Евтухов. — Недарма ж говорять, що ініціатива

шли по-іншому. Тепер своєрідна лінія працює швидко, високоякісно, по-добріше навіть качані високої стиглості. З'явився біла АВМ-1,5 також п'ятнадцятикубовий бункер для трав'яного борошна. Під'їздять до нього автомашини і швидко завантажуються масою через значний люк. Це дозволило звільнити двох колгоспників, які затарювали борошно паперові мішки в несприятливих умовах підвищеної запиленості повітря.

Свій вклад вносять і фермиски раціоналізатори В. Т. Злоба та І. С. Тарануценко. Вони доумкомплектували нубовими бочками самохідні кормороздавачі КЕС-1,5. Тепер норми одночасно роздаються, і рівномірно здобрюються не збираним молоком чи сироваткою. Це вдосконалення не тільки значно полегшило працю свинарок, а й сприяє збалансованню раціону годівлі, а значить, і кращому поїданню кормів тваринами, збільшенню приростів їх живої ваги. Автоматизували подачу води з артезіанської шпари електромонтери С. М. Карпович та Ю. М. Єлістратов. Вони виготовили і встановили на шпарі реле. Тепер вода подається безперервно, відпала потреба тримати постійного працівника, який би «качав» її...

ЦЕ ЛИШЕ окремі приклади великої роботи умільців колгоспу імені Кірова, де раціоналізаторство стало справді масовим, невід'ємною часткою праці механізаторів.

Нахвилювали новаторства і бригади тракторної бригади В. М. Цвєрчков і його помічник — механік М. Д. Самофалов.

Керівники бригади подають особистий приклад у раціоналізаторській робо-

раціоналізаторські пропозиції сільських умільців-практиків, які разом взяті могли б перетворити у великі діла.

А чому тільки могли б? Та тому, що багато раціоналізаторів господарства лишаються непоміченими. Ніхто не визнає, не узагальнює досвід роботи сільських раціоналізаторів, не робить його надбанням інших, і, насамперед, науковців. В колгоспі імені Кірова раціоналізаторська робота поставлена краще, ніж в інших. Але ніякої документації не ведеться, авторство не встановлюється, економічний ефект не визначається, грошові винагороди раціоналізаторам не виплачуються. Зрозуміло, що це не сприяє ні активізації новаторського руху, ні підвищенню його на вищий, якісний новий рівень.

Нині час глибинних перетворень з усією гостротою ставить питання зміцнення щоденних зв'язків науки з практикою, ефективного використання безцінних багатств скарбниці передового досвіду сільських новаторів-практиків для прискорення науково-технічного прогресу в сільському господарстві країни.

В. ОСТРОВЕРХОВА.

Колгосп імені Кірова, Знам'янський район.

НА ПОРЯДКУ ДЕННОМУ — ФІЗПІДГОТОВКА

ІДУТЬ комсомольські збори. Триває розмова про виконання комсомольсько-молодіжними колективами соціалістичних зобов'язань, підвищення продуктивності праці, поліпшення якості продукції, технічну творчість молодих. Йдеться про ідейне загартування робітників. А про фізичне?.. Предметної розмови на цю тему немає. Хіба що підкреслюється: не кожен комсомолец складає нормативи ГПО, не всі молоді робітники залучені до спортивно-масової роботи. А про те, що члени комітету комсомолу, які відповідають за цю справу, не справились зі своїми обов'язками, дорученнями, по-діловому не поговорили на зборах. Це — на кіровоградському заводі «Гідросила». А тут нерозв'язаних проблем чимало — колектив фізкультури не має зразкової спортивної бази, відсутня система в підготовці значківців ГПО. Якщо заводчани і склали нормативи фізкультурного комплексу, то потім вже не підключаються до перепідготовки, як окремі, найбільш запозяті спортсмени.

Згадую минулі звітно-виборні комсомольські конференції. Наприклад, в Ульяновці і Вільшанці делегати торкнулися питань спортивно-масової роботи, проте це були звіти про окремі досягнення спортсменів, називалися цифри: скільки підготовлено розрядників, скільки значківців ГПО. А про те, що вільшанці погано використовують наявну спортивну базу, що в школах Ульяновського району не всюди є нестандартне обладнання, що комітети комсомолу рідко підключаються до роботи по пропаганді нормативів і вимог комплексу ГПО, — цих проблем не зачіпали.

Ось, скажімо, в колгоспі імені Шевченка Ульяновського району недавно працює інструктором по спорту Юрій Міщенко. Він же очолює й комсомоль-

ську організацію цього господарства. Юрій намагається активізувати спортивно-масову роботу в колективі, який має непогану спортивну базу, але члени комітету йому не допомагають. Тож у масовості поки що зрушень мало. Особливо турбує те, що на старті не виходять дівчата, безсистемно готуються до заліку з фізичної та військово-технічної підготовки призівники.

ВІДБУЛИСЬ обласні змагання із зимового багатоборства ГПО серед сільської допризовної молоді. В них брало участь 100 юнаків. Десять з них виконали нормативи першого спортивного розряду. Оцінка майстерності з погляду на масовість невисока. А якщо врахувати той факт, що всім призівникам не підтвердили залікового нормативу, то тут доводиться стверджувати, що на місцях комітети комсомолу усунулись від роботи по залученню допризовної молоді до складання нормативів фізкультурного комплексу. Дуже низькі показники були в представників Маловісиківського, Олександрійського, Онуфріївського, Петрівського, Долинського районів. Їхні команди були укомплектовані не підготовленими багатоборцями. Наприклад, Віктор Ткаченко з Маловісиківського району вибив на вогневому рубежі лише 23 очка з 50 можливих.

А ось комітет комсомолу колгоспу імені XX з'їзду КПРС з ініціативи

заступника голови колгоспу по роботі з молоддю Світлани Брюховецької розробив цілий комплекс заходів, завдяки яким тут залучено до занять фізкультурою і спортом максимальну кількість молодих виробничників — всі 150 комсомольців виходять у вільний час на спортивні майданчики. Бо їм довели, допомогли усвідомити, що фізичне загартування невіддільне від морального.

Свою справу в бригадах, відділках роблять фізорги. А з ними і комсорги, члени комітету комсомолу. Всі вони в складі збірних команд, беруть участь в районних турнірах, кожен з них вважає своїм обов'язком допомогти початківцю. Відзначали тут, наприклад, на комсомольських зборах за сумлінну працю механізаторів Віктора Печура, Олександра Сірика, Валерія Осипенка, шоферів Івана Щербину, Григорія Омелницького, був спеціальний приз кращому комбайнеру Сергію Цюмлі. І тут же Світлана Брюховецька вручала їм вимпели, дипломи, грамоти за високі результати в спартакіадних змаганнях, активну участь в організації змагань «Всією бригадою — на старті».

Саме в такому напрямі мають працювати всі комсомольські активісти. Звичайно, в центрі фізкультурного руху — інструктор по спорту, фізорг, громадський тренер. Та самотужки їм не вистачає проблем. Скажімо, інструктор

по спорту колгоспу «Победа» Маловісиківського району Валерій Петраченко був водночас і секретарем комітету комсомолу. Колектив фізкультури тут один з кращих не лише в районі, а й в області. Однак на одному з останніх засідань комітету юнаки та дівчата висловили пропозиції, щоб Валерій виконував обов'язки лише інструктора.

КУЛЬТУРНО-СПОРТИВНІ комплекси у селі, місті. Вони вже діють. Та аналіз того, що вже зроблено, показує, що крок до розв'язання проблеми організації дозвілля молоді ще неоптимістичний. Якщо культармійці вже мають деякі здобутки, то фізкультурні і комсомольські працівники не всюди визначались правильно. Були захоплюючі театралізовані свята в Ульяновці, Олександрії, Світловодську, Устинівці. Тут райкоми та міськкоми комсомолу часно підключилися до справи, разом з працівниками будинків культури, фізкультурним активом організували виступи кращих художніх колективів, турніри з різних видів спорту. А ось в обласному центрі такі заходи влаштовуються лише під час відзначення знаменних дат. А треба, щоб комплексний підхід в організації відпочинку юнаків та дівчат був помітний завжди. У вихідний день кожна молода людина має зайнятися цікавим, захоплюючим корисним.

Іще раз про комплекс ГПО. Тут за стрільником має бути передусім комсомольський актив. Тож йому і продовжувати добрі традиції, урізноманітнювати форми і методи роботи по всебічному фізичному загартуванню юнаків і дівчат.

В. ПОЛУЛЯХ,
завідуючий відділом спортивної та оборонно-масової роботи обкому ЛКСМУ.

УВАГА! КОНКУРС!

ДОРОГАМИ ТРУДОВОЇ СЛАВИ

Редакція «Молодого комунара» спільно з обласною організацією Товариства охорони пам'яток історії та культури оголошують конкурс-вікторину «Дорогами трудової слави». До участі в ньому запрошуються члени товариства, члени сільських, краєзнавчих, а також всі бажаючі. Мета заходу — залучення молоді до роботи з вивчення, дослідження та пропаганди пам'яток трудової слави, трудових біографій фундаторів колгоспного руху, учасників ВДНГ СРСР і

УРСР, Героїв Соціалістичної Праці, учасників сталіноградського руху, перших ударників комуністичної праці.

Конкурс проходить у три етапи. Перший етап — травень-червень, другий — липень-серпень, третій — вересень — жовтень 1986 року. Підсумки буде підбито до 69-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Матеріали конкурсу-вікторини можна оформляти у формі альбомів, фоторозповідей, нарисів. Для відзначення переможців

встановлено премії: перша — 50 карбованців, друга — 30, третя — 25, а також три заохочувальні по 20 карбованців кожна.

Запитання першого туру вікторини

1. Що ви знаєте про колектив, занесений на Ленінський стілець трудової слави в обласному центрі?
2. Де на Кіровоградщині встановлено пам'ятники сільськогосподарської техніки? Розкажіть історію їх встановлення.

3. Що ви знаєте про паровози, які стали пам'ятниками і встановлені на території нашої області?

4. Життя яких видатних педагогів пов'язане з Кіровоградщиною? Що ви знаєте про них?

Останній термін надсилання відповідей на запитання конкурсу-вікторини — 25 червня за поштовим штемпелем. Бажаємо вам успіхів у змаганні! Чекаємо також пропозицій стосовно організації і проведення конкурсу. Вони обов'язково будуть враховані при підготовці наступних турів.

Журі конкурсу «ДОРОГАМИ ТРУДОВОЇ СЛАВИ».

СПАДКОЄМЦІ ПОЛІНИ ОСИПЕНКО

Десять старшокласників, які мріють про небо, запросила школа юних авіаторів, що відкрилася в Бердянську, — на батьківщині однієї з перших радянських льотчиць, Герої Радянського Союзу Е. М. Кунгурцев.

За традицією, що зародилася ще в передвоєнні роки, багато хлопців з Бердянського району щороку йдуть до авіаційних училищ, стають військовими льотчиками. Краще підготуватись до майбутньої професії вони зможуть тепер у школі юних авіаторів.

Міські комітети комсомолу і ДТСААФ допомогли

обладнати навчальні ілани, тренажери, підбрали інструкторів. Керує школою прославлений бойовий льотчик, дідусь Герої Радянського Союзу Е. М. Кунгурцев.

(РАТАУ).

ЗДАВАЛОСЯ, саме сонце у парі з весною, побравшись за руки, вийшло того дня на вулиці міста. І голосні спів птахів влітали у мелодію Мендельсона, співачи ораторію щастя, радості, кохання.

Віктор поглядав на Ніну. Сьогодні вона, омріяна, бажана, стала його дружиною. Про це свідчить і вручене щойно свідоцтво про одруження, і поздоровлення друзів, і біле вбрання нареченої. Весілля Віктор і Ніна — віднайшли Поштаренки — вирішили зробити безалкогольним.

Організувати його допомогли працівники Новоукраїнського району комсомолу, правління, партком, комітет комсомолу, члени тракторної бригади Героя Соціалістичної Праці М. М. Церієв колгоспу «Росія».

Ось і місце весілля — будинок культури колгоспу «Росія». Після того, як Віктор і Ніна за давньою традицією поклали до обеліска загиблих квіти, їх зустрічає перед входом у будинок культури весільний бат-

ко механізатор колгоспу Г. Ф. Майданик. Слова вітання надовго западають у душі молодим, а рум'яний, спечений з пшениці, вилестуваної руками Віктора і його друзів, коровай приймається, як найбільший, найпочесніший дар.

хмільного купецького й міщанського весілля? Як вигнати нудне обивательське застілля і показуху, а натомість ввести цікаві і красиві обрядові дії? Поштаренкам в цьому литанні прийшли на допомогу працівники районного відділу культури та

розламували весільного короваю, в картівливому розкиданні молоді для майбутнього сімейного вогнища. Нареченому треба було показати, що він стане хорошим батьком — запеленати ляльку. А наречена вирішила довести, що за відсутності чоловіка вона вдома справиться з будь-якою роботою і постаралася якомога швидше забити цвяхи в дошку.

Весілля вдалося. Замість хмільного застілля і одноманітних танців під магніфон тут відбувалося цікаве театралізоване видоноє. Кожному хотілося все побачити й почути, взяти в усьому участь. Не тільки випуваці торжества, а й їхні гості могли продемонструвати свої таланти, пам'иння. Музика і танці чергувалися з цікавими іграми. На весіллі панували веселощі, сміх, гамір. Головна ж увага

присутніх була постійно віддана молодим (чого раніше не було). А за столом кричали їм «солідно»... Тож хай ніколи не буде гіркоти в їхньому сімейному житті!

Н. ГАРАС,
завідуюча відділом листів і масової роботи редакції газети «Радянське село»,
Новоукраїнський район.

ОБРЯДИ НАШІ, РАДЯНСЬКІ

ГІРКО? СОЛОДКО!

Ось і святково вбраний зал, ліричні мелодії, поздоровлення, подарунки.

Як правило, весілля не вичерпується одним проведенням церемонії одруження. За всім цим настає час запрошення до весільного столу. Однак, не завжди молодь знає, як краще організувати його, щоб була справді весела і красива гра, без якої не обходиться жодне весілля. Як зробити так, щоб не сидіти до опівночі за столом і безкінця слухати тости і викрики «гірко»? Іншими словами кажучи, як виключити з весільних традицій питуший звичай, який є не чим іншим, як пережитком колишнього

будинку культури колгоспу «Росія». Саме вони підготували відповідний сценарій, у якому переплелися слова поздоровлення, весільні пелічальні пісні, спеціально підбрані мелодії з нововведеними конкурсами, іграми, танцями.

Був тут і традиційний святковий стіл з різноманітними стравами та безалкогольними напоями. І сидіти за таким столом гостям антірпшечки не було нудно. Адже їх увага раз-по-раз приверталася словами ведучих, проведенням конкурсів для них самих або для молодожонів. Віктору і Ніні, наприклад, довелось позмагатися у

Грация.

Фото М. ХОРЕНЖЕНКА.

«АІДА» В МАЛЮНКАХ

Для популяризації оперного мистецтва французькі музичні видавці вирішили продавати диски із записами класичних опер у комплекті з ілюстраціями до їх сюжетів. З альбомами малюнків уже можна купити «Кармен» Ж. Бізе, «Аїду» Д. ВЕРДІ, «Чарівну флейту» В.-А. Моцарта.

МОНО, СТЕРЕО І ФОТО

НА ВАШЕ ПРОХАННЯ

На радіо чи телебаченні прозвучала нова пісня, і одразу ж появляються бажання її слухати чи розучити. Але як? З ефіру на магнітофон поспробуй ухититись, диски фірми «Мелодія» в торговельну мережу надходять не так швидко, пісень збірників також не завжди встигають за музичною модою. Значно оперативніше діють студії звукозапису. Після опублікування в минулому випуску «Диск-залу» листа А. Ковталока з Гайворонського району до нас стали надходити прохання розповісти, що і як можна записати в Кіровоградській студії.

Улюблену пісню можна записати в моноваріанті на гітучу грамплатівку. Замовлення виконується тут же. Запис на магнітну плівку здійснюється сьогодні на завтра, але за додаткову оплату його можна зробити

й сьогодні на сьогоднішній вечір. Студія має свою плівку, бобіни і насадки для магнітофонів будь-якого типу. Як гітучі грамплатівки, так і стрічки на прохання замовників надсилаються поштою накладною оплатою.

Якщо запису на студійній плівці, звичайно, не «фірмова», то вони й не призначені для дискотек, а для домашнього вжитку, для сувенірів. Можна перед піснею записати на диск своїм чи дикторським голосом привітання комусь зі святом, з днем народження тощо або й цілу пісню у ватному виконанні.

Надається й така послуга — перенесення на плівку фотографії замовника. Для цього потрібен високоякісний знімок розміром пісень на дев'ять сантиметрів. Це замовлення виконується за кілька днів.

У студії є два списки пісень — один записується лише на платівку (їх близько 400, додаються туди нові й знімаються старі відповідно до попиту), інший — тільки на плівку. Це стереоцентри окремих солістів, оркестрів чи ансамблів і збірні, де записані померлі різних виконавців. Багато пісень із «магнітофонного» переліку в «платівковому» відсутні. А якщо замовник не хоче записувати весь концерт на плівку, а хоче лише окремі пісні й не на стрічку, а на диск?

— Цього, на жаль, ми не можемо зробити, — сказав інженер-технолог студії В. Г. Ярошевський. — Поясню чому. Кожна призначена для пластинок пісня, записана в моноваріанті на шматочок стрічки, намотаний на окрему бобіну. Її легко знайти по номеру. А

якщо шукати пісню на компактній плівці — це по-разу перемотувати, вона швидко зносується. І якщо звучання при запису «півки-стерео» на диск-моно створюється.

У редакційній студії постійно є прохання вислати текст тієї чи іншої пісні. Деякі (ті, на які надходить найбільше запитів), ми друкуємо. Проте частина замовлень задовольняється певним чином через те, що трохи не дотягус до «найбільшого». Ми звернули редакційний список замовлень зі студійними новинами і можемо повідомити читачам: ви можете записати часті згадувані в листах пісні «Рикий рибок», «Норабан», «Острівон», «Мальчик с девочкой дружил», «Не забывай», «Петровка-38», а також пісні, тексти яких друкувалися в «Диск-залі».

Н. ГРИГОР'ЄВА.

ЕПОХА В ПІСНІ

Синіє море за бульваром...

Тихий, замріяний голос, м'яка усмішка, спокійна, задушевна манера співи — таким залишився в нашії пам'яті Марк Бернес.

Чи був він знаменитим артистом за свого життя? (Адже період слави приходить лише після смерті). Був. Але ніколи слава Марка Бернеса не була бурхливою і швидкоплинною. Фільми, в яких знімався Марк Бернес, час від часу показують по те-

лебаченню, його пісні залишилися жити в репертуарі інших співаків, тобто ми добре знаємо, що саме цим піснями, наприклад, «Пісня Родина», «С чого починається Родина», «Я люблю тебе, жінко», «Хочу ли русские войны» — довге життя подарував саме він, Бернес. Як і тим знаменитим — «Темная ночь» і «Наланды, полные кефалей», що вперше прозвучали у кінофільмі «Два

білі», як і не менш знамениті пісні «В далекий край» (вірні Є. Долматовського, музика М. Богословського). Так, період лунають вони у виконанні сучасних співаків, але в нашії пам'яті завжди залишається тихий, замріяний голос Бернеса.

Синіє море за бульваром, наші над городом цветет...
Саме ця пісня відкрила мені колієву Одесу. Довгий

час вони існували самостійно, пісня і місто. Та якось, крокуючи улюбленим Приморським бульваром, я не просто побачила, а відчула і квітучий квіттан, і море, що синіло вдалині. Або ще одна пісня, що так легко залам'ятовувалась простотою своєї мелодії, неспішною інтонацією і арозумілими кожноту словами:

В далекий край товарищ улетает,
Родные ветры след за ним летят...

Саме Марк Наумович говорив, що є пісні, які потребують не голосу, а «голови». Раніше на ці слова якось не зверталося уваги. Але ж справді, у

пісні повинна бути думка, чиста, красива думка. Це зовсім не означає, що почуття, пристрасті не мають значення. Не буду довго перекопувати в цьому, просто наведу деякі пісні: «Москвичи», «Когда разлюбил ты», «Перекресток».

Хочеться згадати ще одну пісню з репертуару співака, яку він виконав ще у 60-ті роки. Була це, до речі, зовсім не нова пісня М. Блантера і М. Ісаковського «Пасквиль» («Враги сожгли родную хату»). Пісня про солдату-переможця, чия доля навряд зруйнувала проклята війна.

Відкриваючи сьогодні томик М. Ісаковського, я обов'язково перечитую пісні, і знову так припадає до душі знайомий голос Бернеса. Справжнє мистецтво не знає часових меж. І сьогодні нікого не дивує, що саме М. Бернес, який володів, відверто кажучи, досить скромним голосом, залишився епохою в радянській пісні. Його пісні, незважаючи на те, що був він лише виконавцем, йшли від самого серця і думка пульсувала в них. Бернес був талановитим актором не лише в кінофільмах — він був актором театру пісні.

В. ЛЕВОЧКО.

Найперше, набувши ходити, Я взявся слухати музику ось так. Бо я і сам, хоча й не знаменитий, Але удома визнаний співак. Тому без пісні не ступлю і кроку,

Лиш, друзі, не терпію важкого року, Бо як його наслухаюсь, бува, Болять тоді і пуха й голова...

Фотосетюд В. ГРИБА.

Близько тридцяти років працюють у Кіровограді ді обласні курси підготовки керівників художньої самодіяльності. Більше 3000 хормейстерів-баяністів, керівників духових оркестрів та танцювальних колективів, які одержали тут свою першу спеціальну освіту, досі з адячністю згадують своїх викладачів.

ПРИХОДЯТЬ БЕЗ ПІДГОТОВКИ

У них — своя специфіка роботи. Коли, наприклад, до музичного училища вступають хлопці чи дівчата, то вони вже мають відповідну підготовку (зачисили в музшкіль). На курси ж більшість людей приходить без усякої підготовки.

Щороку більше ста спеціалістів після курсів поповнюють лави працівників сільських та районних будинків культури.

Більше двадцяти років викладає теоретичні дисципліни Людмила Микитівна Табачна. Професійні знання, бажання зробити свою справу найкраще допомагають їй знайти спільну мову з учнями.

Г. ХАРИТОНОВ.

КАЛЕЙДОСКОП «ДИСК-ЗАЛУ»

● Любителям російської класичної музики адресовано диск з записами творів П. І. Чайковського. У виконанні В. Постніков і В. Денісенко симфонічного оркестру під керівництвом відомого радянського диригента Г. Рождественського звучить Перший, Другий і Третій концерти для фортепіано з оркестром.

● «Вірні про музику» так називається поетична збірка, випущена видавництвом «Радянський композитор». Твори Пушкіна, Фета, Симонова, Євтушенка, Елюара, Лоркі, багатьох інших російських, радянських і зарубіжних поетів — це своєрідне освітлення у любові великої Поетеси і великої Музики.

● На сцені Центрального концертного залу у Москві відбулася прем'єра драматичної опери І. Каласова «Російські жінки». Головні ролі виконують народний артист СРСР, лауреат Ленінської премії І. Смоктуновський і заслужена артистка РРФСР В. Толкунова.

● Ансамбль «Арієль» готує нову широкомасштабну композицію — рок-думу

«За землю русскую». В останні роки «Арієль» вже представляв твори подібного характеру. Наприклад, рок-опера «Сказання про Ємельяна Пугачова» на вірші С. Єсеніна, «Майстри» на вірші А. Володінського. Музику нового твору написав керівник ансамблю В. Ярушин, сценарій Н. Яшніна.

● У Радянському Союзі з успіхом пройшли концерти італійської естрадної групи «Ріккі е Новері». Збір від одного з концертів передано до Фонду миру.

● У Московському театрі естради відбувся бенкет популярного композитора Вадима Гамалелі, автора відомих пісень «Мать-земля моя», «Синеро», «На тебе зовуть». Н. Гамалелі лише також музику для фільмів і спектаклів. На бенкеті він показав свої нові пісні «Товариш замполіт», «Руби дені», «Вотторі».

● Уже вшосте проводиться в нашій країні декада югославських грампластинок. Понад 25 тисяч дисків фірми «РТБ» представлені на цій. У Москві та Тбілісі пройшли виставки дисків цих країн.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

Обком ЛКСМ України висловлює глибоке співчуття редакції обласної молодіжної газети «Молодий комунар» Ю. М. Сердюченку з приводу тяжкої втрати — передчасної смерті батька МИКОЛИ ГРИГОРОВИЧА.

Колегия редакції газети «Молодий комунар» висловлює глибоке співчуття редакції газети Ю. М. Сердюченку з приводу тяжкої втрати — передчасної смерті батька МИКОЛИ ГРИГОРОВИЧА.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

БН 01310.

Обелг 0,6 друк. арк.

Індекс 01103.

Зам. № 269. Тираж 63 400.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділа робітничої молоді та внутрішньогосподарського життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової освіти — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патриотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 2-56-65; норенторської — 3-61-83.

Газета виходить в вівторок, четвер, суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.